

צוות ארכיאולוגים מגלה:

תעשיית הנחושת של שלמה העסיקה רבבות פועלים

שכנו במחנות עבודה שהשתרעו על פני שטח של 100 קמ"ר; נתגלו שרידיהם של אלפי כבשנים פרימיטיביים

את הנחושת לאבקה וערבבו אותה באבן גיר ובפחם עץ, שהובא מהרי הדרום, לפי ני הכנסת הנחושת לכבשנים. כבשנים אלה בנויים בצורת שקערוריות בקרקע, שנועדו לשימוש חד-פעמי, ולפיכך נמצאים כיום באיזור סימנים של אלפי כבשנים מסוג זה. ערכה של הנחושת היה בזמן ההוא, לזרי מר רוטנברג, כרבע מערך הזהב. באותו איזור מצא מר רוטנברג גם קרמיקה בשפע. הגילויים של מר רוטנברג וקבוצתו יפורסמו על ידי ד"ר יוחנן אהרוני, בחסות ה"אוניברסיטה העברית.

תעשיית נחושת גדולה שבה הועסקו רבבות אנשים פעלה בימי שלמה המלך על שטח של 100 קמ"ר באיזור תמנע. זאת מסר מר בנו רוטנברג, הצלם-הארכיאולוג, במסיבת עיתונאים בבית סוקולוב בתל אביב.

חושט בערך במאה ה-11 לפני הספירה, והיא נמשכה עד למאה ה-7 לפני הספירה. תקופת הזוהר היתה במאה ה-10 לפני הספירה. מרבץ המכיל עד 48 אחוז נחושת נתגלה על ידי מר רוטנברג במרחק 10 ק"מ מערבית לתמנע. במקום זה, עמלו אלפי פועלים בכלים פרימיטיביים — פטיש וסדן מאבן שהובאו מערב הסעודית — פרו

מר רוטנברג סיפר, כי יחד עם צוות גיי אולוגים חקר וצילם, מאז פברואר השנה ועד לפני כשבועיים, את שטחי מכרות ה"נחושת העתיקות באיזור תמנע ומכרות שלמה.

הוא הציג לפני העיתונאים אוסף מרהיב עין של צלומים צבעוניים מהאיזור והגיי לויים המעידים על התעשייה הקדומה. במ"קום הריכוז העיקריים נמצאו שרידי ערים ומחנות עבודה, בהם השתכנו כמה אלפי כורים.

מר רוטנברג אמר, כי גילה גם למעלה מ-150 בורות מים ובארות, שעומקם נע בין 10 ל-20 מטר. לדעת מר רוטנברג, הוחל בכריית הנ